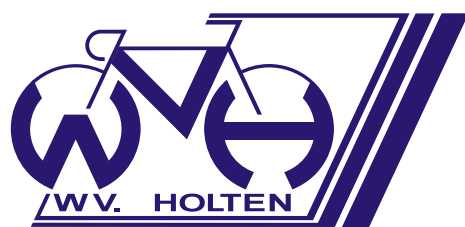

het kettingblad

Cluborgaan van de Wielervereniging Holten verschijnt 4 x per jaar in een oplage van 155 stuks.
Maart 2007

Jaargang 24 Nr. 1

Wielervereniging Holten

Een club voor iedereen

BLOEMENDAL FIETSPLUS

Nu 1000 m² fietsplezier

Banisweg 6 - Rijssen

Telefoon: 0548 51 22 17 - Fax: 540314

Alles voor: Fiets, ATB, Racefiets en Scooter

RACE

Trek

Concorde

Jan Janssen

Gazelle Goldline

ATB

Trek

Klein

Gazelle

American Eagle

BLOEMENDAL FIETSPLUS RIJSSSEN

Ook een uitgebreide collectie wielerkleding
en tevens Bioracer meting zodat u perfect op de fiets zit.

WIELERVERENIGING HOLTEN

Voorzitter: R. Brouwer
Kieftenbelt 16, 7451 VK Holten
0548 - 364 781

Secretaris: E. de Valk
Maneschijnsweg 1, 7451 LJ Holten
0548 - 361 607

Penningmeester: G. Vincent
Bergpad 2, 7451 JH Holten
0548 - 366 800

Bestuursleden: J. Ottens
Rozenstraat 22, 7555 CH Hengelo
074 - 2435 830

J.H.M. van Oijen
Kwelderstraat 17 B,
8931 AW Leeuwarden
058 - 2800 809

W.H. Beijers
Köllingserf 4, 7451 XC Holten
0548 - 366 777
info@wvholten.nl

Redactie "het Kettingblad":
W.H. Beijers

H.J. Luggenhorst
Broekweg 3, 7451 MJ Holten
0548 - 363 448
Henk@Luggenhorst.nl

G. Vincent

Kleding: G. Eftink
Churchillstraat 50, 7451 ZE Holten
0548 - 364 731

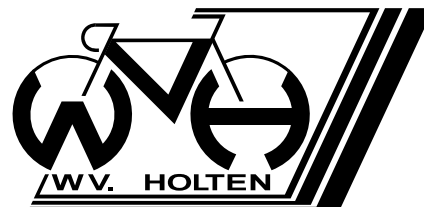
Contributies: Senioren: € 32,00 per jaar
2e lid gezin/jeugd lid: € 29,00 per jaar

Lidmaatschap zonder FietsToerKaart/verzekering:
Senioren: € 10,00 per jaar
Jeugdleden: € 9,00 per jaar

Jeugdleden/junioren zijn die leden welke bij aanvang van het seizoen (1 maart) nog geen 19 jaar zijn. Opzeggen lidmaatschap nieuw seizoen voor 1 januari. Uiterste betalingsdatum contributie 31 januari; bij overschrijding van deze datum zal fl. € 4,55 aan administratiekosten in rekening worden gebracht.

Rekeningnummers:
Postbanknummer: 43 23 100
Rabobanknummer: 32.85.29.265

Beide nummers ten name van:
WV. Holten
p/a Bergpad 2
7451 JH Holten

Belangrijke data 2007:

26 maart Voorrijden Holterbergtoer

21 april **Holterbergtoer**

20 mei **Clubrit Teutoburgerwald**

5 juni Tijdrit

12 juni Verschijning clubblad, kopij inleveren voor 2 juni

21 aug. Tijdrit

26 aug. Roel Groenewoldrit

28 aug. Blinde tijdrit

1 sept. Voorrijden Herftrit (weg)

2 sept. Voorrijden Herfstrit (veld)

11 sept. Verschijning clubblad, kopij inleveren voor 1 september

23 sept. **Holterbergherfsttoer**
Holbergherfstveldrit

29 sept. Snertrit

12 dec. Verschijning clubblad, kopij inleveren voor 2 december

Voorwoord

“.....Ik zie des meis virtuit”

Alwéér op de televisie records over het weer. Sinds 1707 is de nu nog bezig zijnde winter de zachtste. Ruim drie graden warmer dan het gemiddelde van 3,5 graad. Schreef ik in het kettingblad nr. 4 van 2006 over de verlengde zomer, nu waag ik mij aan een vooruitblik op de maand mei in februari.

Het is ook raar. In februari naakt de lente en al een beetje de voorjaarsgeur opsnuivend schieten mij de regels te binnen van een ouderwets lied. Dat lied leerden wij in vervlogen tijden op de lagere school. Het gaat als volgt:

“Die winter is vergangen, ik zie des meis virtuit.” [spreek uit: virtuit]

Plotseling komt zo ‘n lied in mij op. Het zal wel komen, omdat er helemaal geen winter is geweest. En dus is die winter vergangen. Als je geloof hecht aan klimatologische rapporten, dan kan die winter ook wel eens voorgoed vergangen zijn...

Maar toen kwam ook die tweede zin "Ik zie des meis virtuit". Dat het over de maand mei gaat begrijp ik wel, maar wat is ook al weer virtuit? De van Dale brengt uitkomst: Het is de deugd. Het gaat dus over de deugd van mei.

Bij de Omloop op zondag 4 maart beklimmen wij onze racefiets. Enkele WVH 'ers hebben zeker honderden kilometers gemaakt in de vergangen winter. Maar het gemiddelde WVH lid gaat zondag 4 maart voor het eerst op de racefiets. En pas dan begint het karwei. Je moet een programma ontwikkelen om in maart, april en mei klaar te zijn voor allerlei aantrekkelijke activiteiten op de fiets. Het maken van lange tochten, al dan niet in het buitenland. Samen met andere leden van de WVH uitdagingen aangaan. Zeker ook van terras naar terras.

Dat bedoel ik nu met "des meis virtuit" Breng je voornemens voor jezelf in kaart en ga ervoor om die virtuit te behalen. Bij de één zal een aankoop van een nieuwe fiets helpen het gestelde doel te halen. Bij een ander is de workshop bij Aart Leidekker zo inspirerend geweest, dat de al in gebruik zijnde fiets nog weer een jaar langer meekan. Zo zijn er allerlei redenen, maar laat die goede voornemens a.u.b. slagen. Dat geeft het fietsleven zin. Meimaand wordt dan oogstmaand van fietsarbeid.

In het onderwijs is een bekend fenomeen bekend. Dat heet "leg de lat hoog". Doe dat voor jezelf, maar het kan ook samen met anderen. Bijvoorbeeld: Als je gewend bent om altijd 25 km per uur te rijden en dat over 50 kilometer, kun je ook zeggen: "Ik schuw de 26 km . per uur niet en ik ben er al helemaal niet vies van om een afstand van 60 km.te fietsen." Dan leg je de lat wat hoger en haal je meer uit je zelf. Het is bewezen, dat een mens zich bij een mooie prestatie beter voelt dan bij een mindere inspanning. Dat werkt bij kinderen, dat werkt ook bij volwassenen. En als wij die prestatie hebben geleverd, willen wij er immers ook graag over praten. Ik daag u dus uit om mij (of schrijven in het kettingblad) te vertellen wat uw plannen zijn. Zondag 4 maart staat de Omloop van Holten op het programma. Gedurende 50 kilometer is er alle ruimte om elkaar weer op de fiets te ontmoeten, plannen te ontvouwen aan medefietsers, te dromen over nog meer kilometers op weg naar het lonkende "des meis virtuit".

Reind Brouwer, uw voorzitter.

Van de ledenadministratie

Nieuwe leden:

Beja Bruggeman	Boinksweide 6	7478	DC	Diepenheim
Marco Santing	Kerkplein 31	7451	BN	Holten
Erik de Vries	Zenegroen 18	7422	RK	Deventer

Nieuwe ATB (Jeugd) leden:

Stijn Nijland	Vixseboxsestraat 19	7451	GV	Holten
Jorieke Vasters	Van Holtenserf 39	7451	VG	Holten

Opgezegd ATB (Jeugd) leden:

Martijn Keizer	Bessinkpasstraat 7	7451	DH	Holten
Joyce Lammers	Aalpolsweg 2	7451	HK	Holten
Herwin Lansink	Schoutenstraat 33	7451	AP	Holten
Rudolf v/d Molen	Bergmanstraat 16	7451	GM	Holten
Arjan Paalman	Hoffesstraat 26	7451	AG	Holten
Thomas ten Velde	Eekelscharen 10	7451	WC	Holten
Brenda Vincent	Boerrichterstraat 3	7451	AL	Holten

CONTRIBUTIE:

Degenen die (nog) geen machtigingskaart voor het automatisch innen van de contributie hebben afgegeven aan de penningmeester worden verzocht (voor zover dit nog niet is gebeurd) hun contributie z.s.m. over te maken op bankrek.nr. 3285.29.265 t.n.v. de Wielervereniging Holten te Holten.

(zie voor bedragen etc. op het infoblad voorin dit clubblad)

Gerhard Vincent
penningmeester/ledenadministratie

Uitnodiging Clubrit Teutoburgerwald 20 mei 2007

vertrek 08:00 uur sporthal

**Denk er aan dat je voor vrijdagavond 18 mei even aanmeldt bij Gerard Efftink
Tel: 0548 36 47 31**

Bij mooi weer rijdt de voorzitter de hele weg voorop

Zware Beemd en Bergtoer

De 20e editie van de zondag 7 januari 2007 verreden Beemd en Bergtoer was erg zwaar. De afgelopen maanden is er dermate veel regenwater naar beneden gekomen waardoor het voor de fietsers af en toe flink ploeteren was. De deelnemers waren echter zeer tevreden over de uitgestippelde routes over een zeer afwisselend parcours, en het modderballet duurde nooit te lang.

Er deden dit keer 1313 fietsers mee waarbij er 350 kozen voor de 30 kilometer route en 963 voor de langste afstand. Dit aantal komt overeen met de vorige 2 edities van deze tocht. Hij bijhouden van deze statistieken is erg belangrijk want hier wordt ook de hoeveelheid krentenbrood dat moet worden besteld op gebaseerd. Dit was dit jaar prima geschat. De organisatie is dik tevreden met dit grote aantal deelnemers. Het kwalitatief hoge niveau van de organisatie en de mooie omgeving blijven jaarlijks veel fietsers naar Holten lokken.

Op Internet zijn ook diverse positieve reacties over onze veldtoertocht te vinden. De 50 km rijders kregen na enkele opwarm kilometers over wegen met een harde ondergrond te maken met de vette grond en het valse plat van de Lookerenk. Via de "koele van Juleke" waar enkele dagen voordien nog een grote omgewaaide boom moest worden weggezaagd werd het erf van boer Schutte bereikt. Ab Overmeen had het boerenerf perfect afgezet met lint waardoor er geen beschadigingen konden worden aangebracht. De al jarenlange gastvrije ontvangst door boer Schutte moeten we heel erg koesteren. De fotograaf van Beeldnieuws.nl stond in eerste instantie ook te fotograferen in de koeienstal.

Op het motorcrosscircuit bleek maar eens weer dat Henk Vasters hier iedere meter van dit gebied kent en had er weer een leuk parcours uitgestippeld. Het weiland van "de Kniepe" was hierna ook weer in het parcours opgenomen. Via de Borkeld werd hierna de spoorwegovergang bereikt. Ria Udink en Wim Brinks telden hier het aantal zwartrijders. Zij hadden een mooi plekje opgezocht van de fietsers moesten

hier goed sturen om een grote waterplas en sloot te ontwijken, veel fietsers lukte dat niet. De fotograaf van het Holtens Nieuwsblad heeft in deze omgeving ook diverse leuke plaatjes geschoten. De foto's zijn te vinden op de site van fotobolink.nl.

De enk, de buffer tussen de Holterberg en het dorp, was erg pittig en glibberig. De 30 kilometer kwam hier samen met de langste afstand. Via enkele stijgingen en afdalingen werd de Canadese begraafplaats bereikt met even verderop de "Oranjekoele". Leuk was dat deze weer op een andere manier was behangen met lint. Joost Boetes had er echter wel voor gezorgd dat het traject fietsend tot een goed einde kon worden gebracht. De rust was wederom bij de fam. Kappert aan de Helhuizerweg. Om de tuin te beschermen waren er dranghekken geplaatst wat goed werkte. Ook op dit erf moeten we zorgvuldig tewerk gaan, hier worden we ook al vele jaren gastvrij ontvangen. Aan de hand van de opgehangen routeaanduiding besloten veel 50 kilometer rijders welke al behoorlijk waren gesloopt om vanaf de rust maar de 30 kilometer route te volgen.

Het totale aantal kilometers kwam voor hen daardoor uit op 42 kilometer. De lange steile beklimming van de "Diepe Hel" vlak voor de 2e splitsing bleek wederom een flinke kuitenbijter. De vele fietsers hadden hier weinig oog voor de mooie omgeving. De lus die de langste afstand moest maken was door de natte ondergrond en de geaccidenteerdheid van dit deel van de Holterberg dit jaar ook behoorlijk pittig. Gezamenlijk met de 30 kilometer rijders ging men hierna richting de afzink van de "Diepe Hel". Via een vlak terrein aan de Nieuw Heetense kant werd er hierna koers

gezet richting de 2 laatste beklimmingen van de Holterberg. Voor veel fietsers was de klim tegenover de Flisweg net iets te veel van het goede en werd dit obstakel stapvoets genomen. De afzink van de Holterberg ging via de Ericaweg.

De foto van Beeldnieuws.nl heeft zich hier later ook naar toe verplaatst. De passage daar van een grote waterplas leverde spectaculaire beelden op

Het beleid van de Wielervereniging Holten m.b.t. het organiseren van toertochten is gericht op kwaliteit i.p.v. kwantiteit. We gaan er helemaal voor, half werk is niet voor ons. De vele positieve reacties zijn daarom ook een geweldige stimulans voor onze commissie en de vele helpers om op dezelfde voet verder te gaan. We willen de ruim 60 helpers hartelijk bedanken voor hun inzet.

Namens de Beemd en Bergtoer commissie, Jan Schepman

Bikkels in de blubber

Laatst sprak ik Arie op de ijsbaan, ons gesprek ging o.a. over de geringe activiteiten van de Noeste Trappers in de winterperiode terwijl er vorig jaar toch tal van activiteiten waren op de ijsbaan in Haarlem en op de ATB. Omdat ik het echte "biken" vorig jaar had geproefd en wel weer eens trek had in een tochtje besloot ik Arie eens uit te horen.

Arie, de "winterbikkel" en kenner van ATB tochten had nog een mooie op zijn verlanglijstje staan die op zondag 8 januari zou worden verreden.

Aldus vertrokken we vanmorgen om 8 uur vertrokken naar het verre Holten en na ruim een uurtje sturen we aan de start van de "Beemd en Bergtoer".

Het was prima bikeweer, en met 6 graden, geen wind en (helaas) een grijze lucht vertrokken we voor onze 50 kilometer.

kauwden stoëcijns op het pas aangevoerde hooi. Hierna volgde een pittige klim die door de vele boomwortels het nodige stuurwerk vereiste. T.g.v een beginners(stuur) fout tijdens de hierna volgende "gevaarlijke" afdaling belandde ik in het mulle zand. Niets aan de hand, opstaan verder gaan.

Na 25 kilometer arriveerden we bij de enige verzorgingspost op het parcours en deden we ons te goed aan krentenbollen en warme bouillon.

Het tweede deel van de tocht ging ook weer via vele kronkelige bospaden en over de onvermijdelijke Holterberg waar ons nog een mooie lange afdaling (over het asfalt) te wachten stond.

Rond 1 uur waren we weer terug bij de start/finish waar we met de hogedruk spuit de blubber van de bikes konden spuiten. Na het vocht gehalte weer op pijl te hebben gebracht met AA

In de website werd al aangekondigd dat het een rit zou worden door een uniek bos gebied rond de Holterberg via mooie bospaden en verrassende passages.

Dit laatste bleek al kort na de start, toen we het erf van een boerderij opdraaiden en door de koestal van een gastvrije boer werden gestuurd. De koeien trokken zich niets aan van de razende horde die zich een weg dwars door de stal baande en

drank en koffie vertrokken we richting Amstelveen.

Conclusie:

Een tocht die zeker de moeite waard is om nog eens over te doen. Al is het alleen al om de gemiste foto van de koestal passage en de andere mislukte foto's over te maken.

Peter de Kuiper

Bedankt

Hierbij willen wij de WV Holten bedanken voor de belangstelling en heerlijke krentenwegge die we ontvingen na de geboorte van onze zoon Viggo.

Groeten, Roy Beernink en Anita Brinks

WVH dames doen aan powerliften en bankzitten omdat ATB-en bijna niet te doen was

NK Toerfietsen 2007

Vier jaar geleden heeft een team van 6 leden van de WVH deelgenomen aan het NK Toerfietsen. Deze wedstrijd werd toen georganiseerd door de toerclub uit Haaksbergen; mooi in de buurt dus. Zonder enige specifieke training vooraf, togen de zes leden naar Haaksbergen. Gewoon om het een keer mee te maken.

Uiteraard hadden ze een doelstelling voor de dag; twee zelfs. Ten eerste gingen ze gewoon voor een mooie tocht in de omgeving van Haaksbergen. Nou dat is gelukt. Het was een mooie dag en een schitterende tocht. De hele rit werd een beetje gedold. Soms onder elkaar, soms met andere ploegen. De tweede doelstelling was iets serieuzer: minimaal ergens in de middenmoot eindigen. Ook die doelstelling is meer dan gehaald. De ploeg haalde een prachtige vijfde plaats in een veld van meer dan dertig deelnemende ploegen. In de jaren daarna heeft deelname aan het NK steeds weer op het toerprogramma gestaan. Het is er helaas nooit weer van gekomen. Waarschijnlijk dat ook de afstand naar de startplaatsen daar debet aan was. Maar dit jaar is het anders. Het NK Toerfietsen is weer eens in de buurt; er wordt gestart in Twello.

Voor wie niet weet waar ik het over heb met het NK Toerfietsen even een uitleg van het gebeuren. Op het NK Toerfietsen gaat het er **niet** om het uitgezette parcours, ergens tussen 80 en 110 km lang, zo snel mogelijk af te leggen. Wij zijn toerfietsers, geen wedstrijdrijders. Maar hoe kun je dan toch een wedstrijd Toerfietsen organiseren. Nou gewoon door te meten hoe goed de deelnemers weten hoe zij hun sport bedrijven. Het gaat dus niet om de snelheid op zich, maar hoe de deelnemers hun eigen snelheid kunnen inschatten. Veel leden kennen het wel uit de deelname aan onze blinde tijdrif. Je geeft vooraf op hoe lang je over de tijdrif van 6,5 km rijdt en probeert vervolgens deze tijd, zonder gebruik te maken van km-teller of horloge, zo dicht mogelijk te benaderen. Niet degene die het hard fietst wint, maar degene die zijn eindtijd het nauwkeurigst heeft opgegeven. Dus iedereen, ook de langzaamste, kan in principe winnen.

Het NK Toerfietsen gaan op de zelfde manier. Je start met een ploeg van 4, al vind ik zelf 6 wel het minimum, tot maximaal 10 personen. Voor de start, of bij opgave al, geef je door met welke gemiddelde snelheid, minimaal 18 km/uur, maximaal 28 km/uur

(we blijven toerfietsers), je de gehele tocht wilt gaan rijden. Op de dag zelf start elke ploeg netjes op het voorgeschreven tijdstip. Vanaf dat ogenblik is het de kunst om de opgegeven gemiddelde snelheid aan te houden. En dat uiteraard zonder gebruik te maken van een km-teller of enig ander instrument waarmee de snelheid, afstand en/of tijd gemeten kan worden. Ergens halverwege de etappe kom je een meetpunt tegen. Hier wordt precies gemeten hoe lang je over het eerste deel hebt gedaan. Met of zonder rust, maar in ieder geval met slechts één tijdmeting, gaat het verder naar de rust halverwege. Ook daar wordt je weer geklokt. Nu mag je een korte rust houden. Deze rust telt niet mee in de tijden. Pas bij vertrek gaat de tijd weer in. De tweede etappe verloopt weer net als de eerste. Onderweg is er ergens een tussentijdse tijdmeting.

Aan het eind wordt door de organisatie precies berekend hoe lang je over elk kwart van de route mocht doen op basis van de opgegeven gemiddelde snelheid en hoe lang je er daadwerkelijk over gedaan hebt. Het verschil, ongeacht positief of negatief, is het aantal strafseconde dat je krijgt voor dat kwart. De strafseconden van de vier stukken worden daarna opgeteld. Het team met het minste aantal strafseconden mag zich vervolgens een jaar lang Nederlands Kampioen Toerfietsen noemen.

Zijn er binnen de VW Holten nog leden die ook wel eens mee zouden willen doen? Dit jaar is het eindelijk weer eens in de buurt. Liefhebbers kunnen zich melden bij ondergetekende. Dan kijken we of dit jaar weer eens een team kunnen afvaardigen naar het NK. Want zeg nou eens eerlijk: wie wil er nou niet meedoen aan het NK met de mogelijkheid **Nederlands Kampioen** te worden! Een belangrijk punt nog even: de snelheid waar mee we gaan rijden! Deze wordt door de deelnemende leden in gezamenlijk overleg vastgesteld. En wel zo dat iedereen die mee wil doen ook mee kan doen.

Henk Luggenhorst

Tijdritten 2007

Het is zondagavond en vandaag hebben we de eerste tocht op de weg, van dit seizoen gefietst. We vertrokken om 10.00 uur vanaf de sporthal met geschat, wel 25 man (en vrouw). O.k. ik hoor diegenen die mee waren al tellen, maar schatten was nog nooit mijn sterkste kant. En mochten jullie nu denken dat ik een stukje ga schrijven over deze tocht dan heb je het mis. Want het deelnemen aan deze tocht deed mij alleen denken aan "onze commissie".

De tijdrit commissie, deze gezellige en enthousiaste commissie bestaande uit: Voorzitter Annemarieke, Secretaris Ik, Penningmeester Dinant en ons lid Johan, wil zich even opnieuw aan jullie voorstellen.

Waarom? Omdat de animo voor het tijdrijden iets terug loopt, en er vaak dezelfde leden deelnemen op het ritje van ongeveer 6,5 km. aan de Helhuizerweg te Holten.

Wat is ons inziens het doel van dit tijdrijden: In een gezellige sfeer de onderlinge krachten meten. Je eigen prestatie verbeteren en jezelf overwinnen. Proberen om tegen de limiet aan te rijden. Misschien is het winnen van een echte prijs dit jaar je doel.

Wij kunnen het wel organiseren hoor.! Naast de bestaande individuele tijdritten, de koppeltijdrit en de blinde tijdrit hebben wij grootse plannen.

MAAR dan moeten wij wel, van jullie als leden, weten of er interesse voor is, en wat jullie hier van vinden.

Wij denken zelf aan een klimtijdrit tegen de motieweg op. Misschien wel over meerdere ronden. Of wat te denken van een tijdrit waarin het voor iedereen weg gelegd is winnaar van een flinke bokaal te worden. Waarbij het voor iedereen aantrekkelijk en spannend is. Dan voeren we een handicap in. Wij denken dan aan extra punten (tijd) voor leeftijd, kilometers etc.

Gaat mijn fantasie nu met me op de loop? Ik zie al 50 leden aan de start. De voorzitter en de secretaris van onze commissie tegen de gebroeders Bruggeman, en dan ook nog winnen die meiden.

En zo een handicap berekening Christel, hoe gaat dat.?

Ach, ik weet het allemaal nog niet, maar eerst wil ik graag van jullie weten wat je van ons voorstel vindt.

En dan zullen wij als commissie het echt waar maken.

Met zoals altijd hulp van diverse andere leden. Misschien Jan voor het maken van een goede "handicap formule".

Gerrit voor de bezemwagen en het uitvegen van de bochten op en na de motieweg.

Henk die zorgt voor verf, en eigenhandig de startstreep trekt. Dan is het alleen nog zoeken naar een rondemiss. Maar daar zal, na alles dat ik gehoord heb dit afgelopen Mountainbike seizoen, zich heus wel een van de dames vrijwillig voor melden.

Geachte Leden, laat aan ons weten of je iets voelt voor onze plannen.

Bel een van ons, mail één van ons, schrijf een van ons of spreek ons aan. Wij zullen dan jullie reacties publiceren in het volgende Kettingblad of op Internet.

Namens de tijdrit commissie, de secretaris Christel.

2 workshops bij familie Leidekker

Twintig liefhebbers hebben zich gemeld om meer te weten te komen over onderhoud en behoud van ons wonder op 2 wielen. Twee groepen kregen van Aart Leidekker achtergrondinformatie over de racefiets en ATB.

Die 20 leden zijn vooraf verdeeld in 2 groepen. Beide klusters worden warm welkom geheten door Aart en Hanneke. Je komt voor een prachtig huis te staan en je denkt, waar moet ik zijn? Achter het huis bevindt zich een kolossale schuur en naast die ruimtelijke schuur staat een immense, professionele werkplaats. Boven de schuur is een huiskamer ingericht met luierbank. Koffie, thee en versnaperingen lokken. Aart houdt allereerst een powerpoint-presentatie over de fiets. Het is natuurlijk geen schokkend nieuws, maar Aart zet alles wel op een nuttig rijtje.

Daarna mogen wij vragen stellen en in mijn groepje verwisselen wij al luisterend kettingschakels. Redelijk snel krijgt een ieder die vaardigheid in de vingers. Bij de eerste groep worden 2 fietsen gedemonteerd en worden balhoofdplagers vervangen. Rode oortjes bij alle kijkers. Vind je dat minder interessant, dan kan je lachen met elkaar op de bank en je je begeven naar de lekkere hapjes. Tijdens de gehele workshop klinkt wonderschone

muziek als U2, Eric Clapton en The Beatles. Heerlijk.

De tweede groep heeft minder technische problemen meegenomen. Aart repareert of adviseert. De groep krijgt de gehele werkplaats te zien. Iedereen is zeker onder de indruk, dat iemand zo'n hobby kan hebben. Want alles is ontstaan uit hobby. Aart werkt nog steeds bij de politie (36 uur per week) en de vrije tijd besteedt hij aan racefietsen en aan ATB 's.

Hij verkoopt ze graag op maat. Hij ruilt evenwel niet in.

Al met al heel aardig, dat een vakman zo veel tijd wil besteden aan onze vereniging. Aart leeft voor de racefiets en ATB. Op gewone fietsen valt hij niet.

Hij valt wel voor zijn vrouw. Die steunt hem door dik en dun.

Anders is zo 'n uitgesproken hobby niet mogelijk.

De deelnemers aan de workshop krijgen tenslotte nog een mooi cadeautje van de WVH. Als de lezer nieuwsgierig is geworden, moet hij het aan één van de deelnemers vragen of

een volgende keer ook zelf gaan. Want het was gezellig en interessant.

Conclusie:

Een nuttige en aangename avond, goed voor de onderlinge verstandhouding van leden van de wielclub.

Aart en Hanneke, bedankt, dat jullie 2 avonden aan ons wilden besteden.

Reind Brouwer, uw verslaggever

Leidraad voor ATB & Race

Aart Leidekker
Maardijk 83
7606 KT Almelo Tel. 0546-538638 Fax: 0546-538331
KvK 08118979
BTW.nr NL081328230B01
Mobiel 06-51430957 (altijd bereikbaar)
E-mail: Leidraad@home.nl

Leidraad voor ATB & Race levert maatwerk m.b.t. aanschaf en onderhoud van ATB's en racefietsen.

Leidraad ATB & Race huldigt het principe dat fietsplezier begint bij aankoop en daar niet eindigt; klein en groot onderhoud is geen probleem.

Ongeëvenaarde prijsstelling!!!!!!

Voor een overzicht uit het assortiment, kunt u een prijslijst aanvragen Voor onderdelen die niet op de lijst staan kan telefonisch prijsopgaaf worden gedaan of via de mail (leidraad@home.nl). Ook het assortiment van onderstaande merken kan worden geleverd.

Daarnaast leveren wij ook complete fietsen (ATB & Race) op maat en naar wens, in zowell (plain butted, double butted, triple butted (super light) en volledig carbon.

De prijs is net als de onderdelen ongeëvenaard.

Verslag van de Potrit.

Zondag 25 februari 2007 stond alweer de laatste rit per ATB op het programma. Traditiegetrouw een rit via Zuurberg en Beuseberg in Holten naar het motorcrossterrein in Markelo. Dan naar café De Pot in Markelo.

Het weer was bar slecht. Slechts 2 leden, Jan Ottens uit Hengelo en zijn zwager Freddy Franke uit Holten, trotseerden de regen en stonden in afwachting van medefietsers bij de sporthal in Holten.

Om 9.10 uur stonden zij er nog. Zij besloten rechtsomkeert te maken. Freddy naar zijn woning aan de Broekweg en Jan weer terug naar Hengelo.

Een compliment van mijn kant voor Jan. Vol optimisme naar Holten rijden om toch te moeten constateren, dat het ook daar regende. Om ook nog te moeten vaststellen, dat de WVH-leden van Holten en omgeving zich nogmaals in bed hadden omgedraaid. Uitgezonderd de broer van Yvonne. Over twee kerels gesproken.

Verslag van de Omloop

Zondag 4 maart hielden wij een geslaagde omloop. Maar liefst 125 deelnemers van buitenaf. Om 10.00 uur startten onze leden. Er waren ruim 35 fietsende WVH'ers. In één grote groep ging het via via naar De Pot.

Daar werd uitvoerig koffie gedronken en gebak gegeten. De gemiste contacten in de winter barstten in alle hevigheid los. De pauze duurde bijna 3 kwartier. Daarna ging het in meerdere groepjes weer naar de sporthal. Eindelijk was het droog weer en was ook de temperatuur aangenaam.

Grote dank aan alle leden van de toertochten - commissie. Zij zorgden voor

bezetting van de sporthal, de PR stukjes in de krant, de bepijling van de tocht. Vooraf uitzetten en achteraf weer ophalen. Wij zijn er aan gewend. Het is heerlijk, dat onze vereniging vrijwilligers kent.

Reind Brouwer, uw verslaggever.

Rooster controle permanente atb-route in 2007:

Het is de bedoeling dat de route wekelijks wordt gecontroleerd. Wanneer iemand verhinderd is, dan gaarne zelf even zorgen voor een vervanger. In onderstaand rooster is uit praktisch oogpunt telkens de zaterdag aangegeven als controledag. Uiteraard is het geen probleem dat men in plaats hiervan de vrijdag, zondag of maandag uitkiest. Ingeval er routemarkeringen ontbreken, dit s.v.p. doorgeven aan Wim Brinks. (tel. 0548 – 361914 / email: wim.brinks@hetnet.nl)

JANUARI	CONTROLEUR
zat. 6	Joost Boetes
zat. 13	Jan Koeleman
zat. 20	Herman Tuntelder
zat. 27	Henk Markvoort

FEBRUARI	CONTROLEUR
zat. 3	Jan Scheperman
zat. 10	Bert Visser
zat. 17	Joke Nijland
zat. 24	Erwin de Valk

MAART	CONTROLEUR
zat. 3	Christel Buijvoets
zat. 10	Henk Beldman
zat. 17	Wim Brinks
zat. 24	Dinie Arfman
zat. 31	Annemarieke Visser

APRIL	CONTROLEUR
zat. 7	Jan Koeleman
zat. 14	Herman Tuntelder
zat. 21	Henk Markvoort
zat. 28	Jan Scheperman

MEI	CONTROLEUR
zat. 5	Bert Visser
zat. 12	Joke Nijland
zat. 19	Erwin de Valk
zat. 26	Christel Buijvoets

JUNI	CONTROLEUR
zat. 2	Henk Beldman
zat. 9	Wim Brinks
zat. 16	Dinie Arfman
zat. 23	Reind Brouwer
zat. 30	Annemarieke Visser

JULI	CONTROLEUR
zat. 7	Jan Koeleman
zat. 14	Herman Tuntelder
zat. 21	Henk Markvoort
zat. 28	Joost Boetes

AUGUSTUS	CONTROLEUR
zat. 4	Jan Scheperman
zat. 11	Bert Visser
zat. 18	Joke Nijland
zat. 25	Erwin de Valk

SEPTEMBER	CONTROLEUR
zat. 1	Henk Beldman
zat. 8	Wim Brinks
zat. 15	Dinie Arfman
zat. 22	Reind Brouwer
zat. 29	Joost Boetes

OKTOBER	CONTROLEUR
zat. 6	Christel Buijvoets
zat. 13	Jan Koeleman
zat. 20	Herman Tuntelder
zat. 27	Henk Markvoort

NOVEMBER	CONTROLEUR
zat. 3	Jan Scheperman
zat. 10	Joost Boetes
zat. 17	Joke Nijland
zat. 24	Erwin de Valk

DECEMBER	CONTROLEUR
zat. 1	Henk Beldman
zat. 8	Wim Brinks
zat. 15	Dinie Arfman
zat. 22	Reind Brouwer
zat. 29	Christel Buijvoets

Rijdt de C-groep te hard?

Het is altijd weer de vraag hoe het precies zit met de snelheden van de drie trainingsgroepen. Nu is het voor de B- en de A-groep eigenlijk niet zo'n probleem. Mocht het te hard gaan, dan kan bij een volgende training altijd met een langzamere groep getraind worden. Maar hoe zit het nu bij de C-groep. Als daar te hard gereden wordt, dan is er geen mogelijkheid voor een stapje terug. Binnen de vereniging is afgesproken dat de C-groep niet harder rijdt dan 28 km/uur. Maar houden ze zich daar aan?

In het verleden was dat eigenlijk nooit goed na te gaan. Je kon wel klagen, maar naderhand was het niet te bewijzen dat het daadwerkelijk te hard ging. Bovendien waren er altijd wel medeleden die zeiden dat er niets aan de hand was. Die tijden zijn echter veranderd. Er zijn tegenwoordig tellers met een geheugen. Die klokken gewoon gedurende een rit een hele serie gegevens, die naderhand weer met een computer uit te lezen zijn.

Ik heb zo'n teller op de racefiets zitten. Elke 20 seconde noteert deze de afgelegde afstand, hoogte en temperatuur. Aangezien dit verhaal alleen over de snelheid gaat, is alleen de afgelegde afstand interessant. Al sinds ik de teller heb, hou ik netjes bij welke ritten ik jaarlijks met de racefiets afleg. Hierbij wordt zelfs de gereden route kort beschreven. In de bestandsnaam van de ritbeschrijving staat een korte aanduiding van de rit. Zo hebben alle trainingssritjes op dinsdag en donderdag de naam "Training WVH" voorafgegaan door de datum. Over 2006 heb ik zo 22 trainingssritten verzameld waarvan ik zeker weet dat ik deze met de WVH heb gereden. Met deze trainingen ben ik cijfermatig gaan stoeien.

De nauwkeurigheid van het geheugen van de teller is 10 m. De teller meet het wel nauwkeuriger, maar rondt het steeds naar beneden af op 10 m. Het gevolg is dat elke berekende snelheid omlaag afgerond wordt naar veelvoud van 1,8 km/uur. Wordt er 150 m in 20 seconde geklokt, dan bedraagt de snelheid gemiddeld 27 km/uur over deze 20 seconde. Ook 159 m in 20 seconde (28,6 km/uur) wordt afgerond op 27 km/uur. Ik vond deze nauwkeurigheid niet groot genoeg. Aangezien aan de afstand niets aan te passen is, heb ik het tijdsinterval vergroot naar de gangbare maat van 1 minuut. Hierdoor wordt de nauwkeurigheid in de snelheid verhoogd tot stapjes van 0,6 km/uur. Dat is een stuk beter.

Ik heb de gegevens van 22 trainingssritten, vanaf de start bij de sporthal tot ik thuis stopte, onder elkaar gezet in een spreadsheet. Er zullen dus stukken tussen zitten waarbij ik alleen van de sporthal naar huis ben gereden. Die afstand valt normaal in de categorie "Uitrijden" en zal daarom nooit aan de hoge kant uitvallen. Vervolgens zijn uit die enorme lijst de punten per minuut geselecteerd en is

de gemiddelde snelheid over deze minuut bepaald. Dit leverde in totaal 2383 gemeten minuten op; dat is 39 uur en 43 minuten trainen! Tot slot is geteld hoe vaak elke waarde van een afgeronde snelheid in het lijstje voorkwam. Deze resultaten zijn weergegeven in een grafiek. Snelheden onder de 15 km/uur (kan iedereen bijhouden) en boven de 35 km per uur (eigenlijk alleen afdalingen) zijn niet weergegeven in de grafiek.

De grafiek bevat twee curven; een golvende dunne "verdelingscurve" die op de linker as afgelezen moet worden en een vette "S-curve" die op de rechter as afgelezen wordt. De top van de verdelingscurve ligt bij ongeveer 27 km/uur. De meest voorkomende gemiddelde snelheden over een minuut zijn 27 km/uur (9,9 %) en 27,6 km/uur (9,6 %). Dit houdt in dat 19,5 % van de trainingstijd tussen 27 en 28,2 km/uur wordt gereden. Opvallend is ook de 'schouder' bij 29 - 30 km/uur. Hier wordt in het snelheidsgebied van 28,8 tot 30,6 km/uur een score van 18 % van de trainingstijd gehaald!

Nu moet ik zelf ook altijd aardig puzzelen om dit soort grafieken goed te interpreteren. Vandaar dat de cumulatieve S-curve is toegevoegd. Deze leest veel makkelijker. Bij 15 km/uur zit de dikke curve op circa 4%. Dit houdt in dat 4 % van de trainingstijd de snelheid onder 15 km/uur ligt. Bij de verticale lijn bij 25 km/uur is de curve gestegen tot 28 %. Weer het zelfde principe: 28 % van de tijd ligt de snelheid onder 25 km/uur. Nu het interessante deel: van 25 naar 28 km/uur stijgt de curve van 28 naar 70 %. Oftewel 42 % van de trainingstijd ligt de gemiddelde snelheid in dit gebied. Dat lijkt op zich een hele nette waarde.

Minder mooi is de rest van de curve. Deze zit bij 28,0 km/uur immers nog maar op 70 %. De overige 30 % van de trainingstijd wordt dus harder gereden dan 28,0 km/uur. Dit kan absoluut niet aan afdalingen worden toegerekend. Afdalingen zitten in die éne procent boven 33 km/uur. Ga je zelfs nog een stukje terug in de curve, dan kun je niet anders dan vaststellen dat 45 % van de trainingstijd de snelheid boven 27,0 km/uur ligt! En dat voor een trainingsgroep waarvoor een maximale snelheid van 28 km/uur is vastgesteld.

Dan terugkomend op de vraag uit de titel: "Rijdt de C-groep te hard?" Ik denk dat met

de grafiek nu eens onomstotelijk is vastgesteld dat er bij de C-groep wel degelijk harder gereden wordt dan afgesproken. Er wordt dus **te hard** gereden! Ik heb het vermoeden dat er leden binnen de vereniging zijn die juist om deze reden nooit naar de trainingen komen. Snelheden tot 28 km/uur gaan nog wel, maar sneller is net een stapje te veel. Dus komen ze maar niet meer.

Maar is dit te hoge tempo wel een goede reden om dan maar niet op een training te komen?

Nee, in tegendeel!

Alleen wanneer er voldoende leden op de training komen die vinden dat de C-groep zich inderdaad aan de 28 km/uur grens moet houden, zal dat ook gebeuren. Nu zijn het misschien één of twee personen die een keertje klagen dat het te hard gaat, maar dat zet geen zoden aan de dijk. Er moeten méér leden komen die klagen over de snelheid. Pas dan zal de groep zich daadwerkelijk gaan aanpassen. En kom je dan een keertje, en gaat het dan toch zo hard dat je er af moet, gewoon de volgende training wéér komen. Alleen zo kan de groep leren van de fouten en zich verbeteren. Geef je er na één keer trainen direct de brui aan omdat het tempo boven de afgesproken 28 km/uur lag, dan heb je (naar mijn mening) weinig recht van klagen. Je moet immers de groep wel de kans geven de fout goed te maken.

Dus mijn oproep aan alle leden van de WVH die wel met de club zouden willen trainen, maar vinden dat het te hard gaat: Gewoon

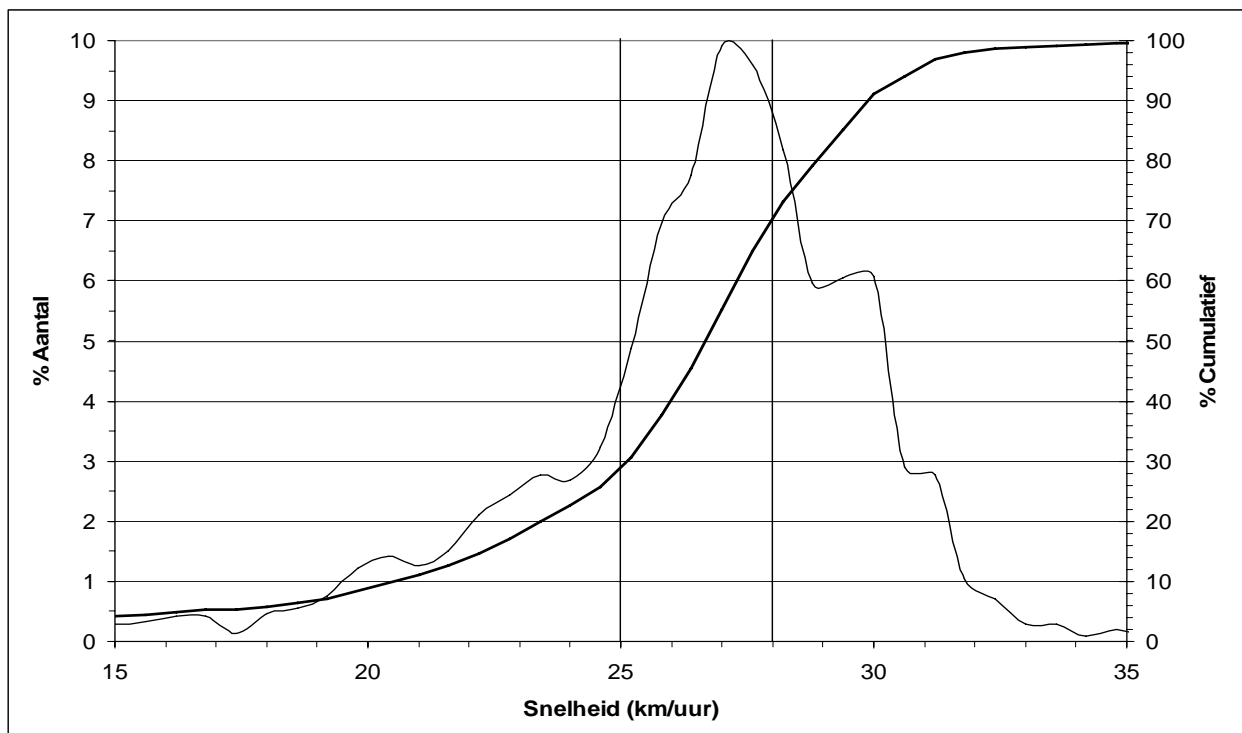
naar de trainingen komen en met de C-groep meefietsen. Gaat het te hard; dan de groep er op aanspreken. En natuurlijk blijven komen! Het tempo zal vanzelf een keer zakken.

Misschien dat er dan leden zijn die vinden dat de C-groep te langzaam gaat. Jammer voor hen; moeten ze het maar eens bij de B-groep proberen. Mogelijk ervaren ze dan hoe het voelt om een hele training op je maximum te moeten rijden. Dat kan een heel goed inzicht geven hoe een zwakkere rijder soms kan voelen als het tempo eigenlijk net te hoog ligt.

Verder nog een puntje richting **niet-C-groep** leden van de WVH. Het is afgelopen jaar (jaren) nog al eens gebeurd dat de leider van de C-groep oproept om te vertrekken en dat vervolgens iedereen achter deze trainingsleider aan fietst. Ook de B- en A-groep! Het is mijn mening dat, wanneer leden op dat ogenblik met de trainingsleider van de C-groep meerijden, zij zich op dat ogenblik hebben te conformeren aan regels van deze C-groep. Daar hoort ook kopwerk op C-tempo bij.

Klagen over een slakkengangetje, zoals ik vorig jaar een snelle rijder heb horen doen, maar toch achter de C-groep blijven fietsen, vind ik een teken van onbehoorlijk gedrag. Ga dan alsjeblieft niet achter de C-groep fietsen, maar zoek een eigen groepje om sneller mee te trainen.

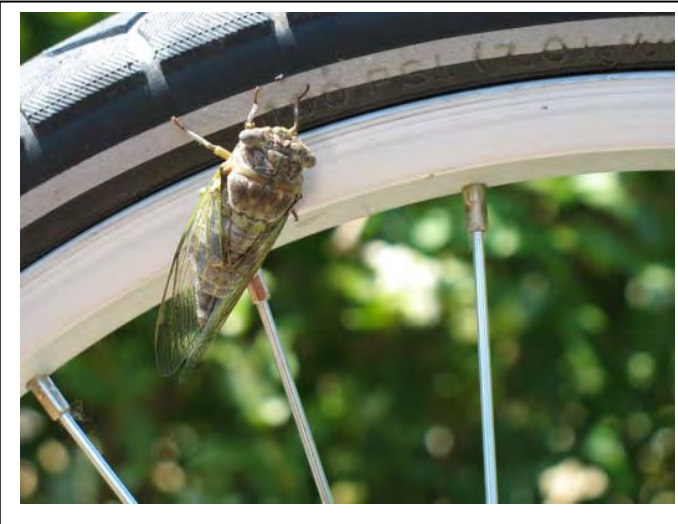
Henk Luggenhorst

Dromen in de Drôme

Het is 22 juni 2006 wanneer we na 2 weken vakantie in de Cevennen onze caravan verplaatsen naar camping Le Pilat in Saint Féréol-Trente-Pas in het Franse departement Drôme. Een mooie uitvalsbasis voor het bezoeken van de olijvenstad Nyons met zijn leuke markt, het dorpje Buis les Baronnies met zijn eeuwenoude platanen, het kunstenaarsstadje Dieulefit maar bovenal om er een mooie fietstocht te maken.

Het is rond 11.00 uur dat ik de camping verlaat voor een fietstocht in deze heuvelachtige omgeving van Frankrijk. Het zwembad waar ik bij het verlaten van de camping langs rij is al weer behoorlijk gevuld met campinggasten. Het is wederom een snikhete dag. Michelinkaart nummer 81 zit in mijn achterzak. Ik moet meteen klimmen want de route voert eerst naar de 791 meter hoge Col la Sausse. Onderweg daar naar toe fiets ik door de prachtige Défilé Trente Pas. Doordat de weg in de rotsen is uitgehakt fiets ik lekker in de schaduw. Het voelt koel aan want onder mij hoor ik ook nog eens het water naar beneden stromen. Na de afdaling van de eerste col sla ik in Bouvieres rechts af

richting Col Lescou (829 meter) en Col de Pré Guittard (914 meter) Het lijkt wel dat ik de goed onderhouden wegen volledig voor mijzelf heb, wat een rust heerst er hier. Ik hoor alleen de cigale, misschien is het wel de boomkrekel die gisteren op het fietswiel van mijn buurman op de camping het eerste levenslicht zag nadat hij was ontpopt. Na een mooie afdaling houd ik na 37 kilometer in Rémuzat even rust. Een mooi plekje om iets te eten en te drinken want hoog boven het dal cirkelen grote

roofvogels. Ik mag ook even turen door de verreikijker die me door een Engelsman wordt aangereikt.

Ik voel me nog sterk en besluit via de 994 meter hoge Col de Soubeyrand terug te rijden naar de camping. De conditie is goed na 2 weken fietsen in de Cevennen. Daar heb ik met Bert en Annemarieke onder andere de Ronde van de Mont Aigoual gereden. Tim Krabbé heeft deze ronde uitgebreid beschreven in het boek 'De Renner'.

De eerste kilometers van Col de Soubeyrand gaan nog goed maar het is wel bloedheet. Door de hoog staande zon is er zelfs op de noordhelling van deze col vrijwel geen schaduw te vinden. Het zweet gutst naar beneden en bijt in mijn ogen. Mijn bidon is leeg en opeens gaat het erg moeizaam. Ik moet terugschakelen en de ketting gaat op de grote pijnstiller. De weg naar de top is nog ver maar ik weiger af te stappen want anders telt hij niet mee. Op hangen en wurgen haal ik de top en ik besluit meteen door te rijden. Er volgt een snelle afdaling naar St. Sauvir Gouvernet en hierna langs grote velden lavendel vals plat naar beneden richting Ste Jalle. De weg is links en rechts opgelapt want over enkele weken passeert hier de Tour de France. De laatste 5 kilometers gaan weer licht omhoog en volledig uitgedroogd rij ik na 80 kilometer de camping weer op.

De beloning staat al klaar, onder een boom in de schaduw staat mijn luie stoel. Na een grote hoeveelheid mineraalwater knap ik snel op. Het voetenbankje wordt aangebracht en de stoel gaat in de horizontale stand. Langzaam droom ik weg van een schitterende fietstocht in de Drôme

Op weg naar Santiago de Compostela V

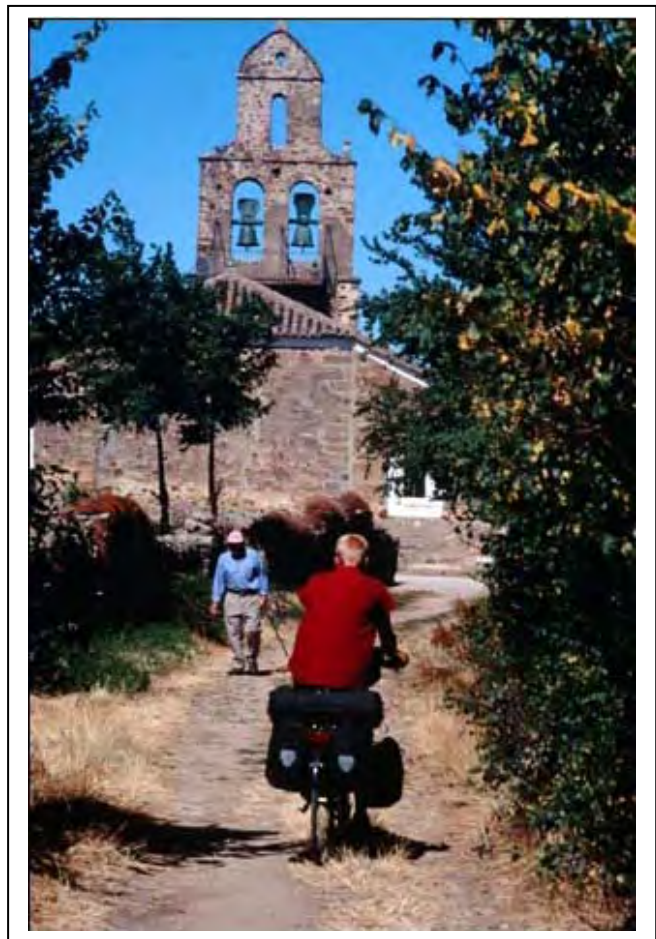
24-07-1998 onderweg naar Villafranca del Bierzo 65 km 4205 km

We fietsen weg met het idee om naar O Cebreiro te fietsen, maar al snel blijkt dat dit niet haalbaar is. De klim naar Cruz Hierro is zwaar, veel moeilijker dan we dachten en vooral de vliegen maken ons het leven zuur. Waarom lijkt het dat de anderen daar veel minder last van hebben. Niemand zien we wild om zich heen zwaaien en van de wandelaars die we passeren is niemand, zoals wij, gehuld in een dikke zwarte wolk.

Boven, bij het kruis, is er op z'n minst sprake van commotie. Er blijkt gedurende de nacht iets naars gebeurd te zijn. Vandalen hebben de paal waarop het kruis staat omgezaagd. Hij ligt geknakt op de steenhoop, het kruis er los naast. Op hetzelfde moment als wij arriveren er uit Manjarín, de tegenovergestelde richting, een aantal hospitaleros. De eerste wandelaars die vanuit Rabanal via het kruis de refugio aan de andere kant van de berg bereikten hebben hen verteld wat ze aangetroffen hebben. Wij staan verbouwereerd te kijken naar iets wat een ramp blijkt te zijn. Hét icoon van de camino, een nationaal monument, is geschonden. Neergehaald door terroristische separatisten of aanhangers van de Baskische afscheidingsbeweging ETA. Via mobiele telefoons wordt de politie ingeschakeld en de Bisschop in Santiago de Compostela op de hoogte gesteld. Ik maak unieke foto's

Afgezien van die bizarre drukdoenerij van die mannetjes vind ik het ook niet zo leuk wat ik zie. Ik vind het triest om dat monument daar zo geknakt te zien liggen. Het is tenslotte ook iets waar ik de laatste dagen naar uitgekeken heb. Een soort mijlpaal, een eindpunt. Land's End, Noordkaap, zoiets. Het is het hoogste punt van de weg naar Santiago. Iedereen die deze weg loopt of fietst en hier langs komt gooit hier, op deze enorme hoop stenen, zijn eigen steen neer. Velen nemen die steen van thuis mee, dragen deze

honderden, duizenden kilometers met zich mee en gooien hier die last van zich af. Mensen die hier nog een steen willen zoeken om deze op de hoop te gooien komen bedrogen uit. In de wijde omgeving is geen losliggende kiezel meer te vinden. Waarom, zo vragen wij ons af, waarom

zou iemand zo iets doen? En wie? Wie heeft er nu belang bij om zo'n symbool om te zagen? De kick? De grap? Belachelijk... het is behalve een markeringspunt voor de Camino ook een symbool van León. Je ziet die steenhoop op heel veel posters terug, ook op normale toeristische posters. Net zoals bijvoorbeeld manneke pis of de kleine zeemeermin.

Een beetje in de war en ook teleurgesteld rijden we door. De weg gaat nog wat 'open-af' en daarna gaat het goed naar beneden. Dan worden we ook getrakteerd op het tweede hoogtepunt van vandaag:

een schitterend uitzicht bovenop de wolkenmassa. We zijn tot boven de wolken geklommen!

De rest van de afdaling naar Ponferrada is op z'n minst lastig. Binnen vijftien kilometer dalen we duizend hoogtemeters. Het staat gelijk aan een gemiddelde van zeven procent. De weg is redelijk maar niet zo gevaarlijk als ik van te voren had gedacht.

In het centrum van Ponferrada slaan we, voor het eerst deze reis, een verkeerde weg in. We vragen raad aan een andere fietser die een tijdje met ons mee fietst tot we in Cacabelos weer op het juiste spoor zitten. Het valt mee. we rijden een kilometer of vijf om.

De laatste kilometers naar Villafranca del Bierzo leggen we in rap tempo af. Het is druk. Hier, in deze plaats zijn wel drie refugio's en ze zijn alle drie vol. Wij slapen in de schoonste van de drie, de municipal. Prima kamers met zes bedden.

25-07-1998 onderweg naar Portomarin 108 km 4313 km

Het is nog erg fris. Het eerste stuk tot aan het begin van de beklimming van de Puerto de Piedrafita is vlak en leggen we af langs de NVI. Het is buitengewoon druk op de weg, veel drukker dan normaal. Vandaag hebben we geen last van vrachtverkeer. Het is zaterdag en dat niet alleen, het is vandaag ook de naamdag van de apostel Jacobus, in Spanje een feestdag. Natuurlijk wordt dat vooral in Santiago de Compostela gevierd. Vandaag hebben we vooral hinder van met bejaarden volgepropte touringcars. Reli-toerisme. Op het grote plein voor de kathedraal komen ieder jaar op 25 juli tienduizenden mensen bijeen. Er treden artiesten op in de stad, grote namen, en overall zijn festiviteiten. Oorspronkelijk was het een beetje ons plan om juist vandaag in Santiago te arriveren. Wanneer we de enorme hoeveelheid mensen zien die datzelfde plan hebben opgevat vinden we het niet erg dat wij pas morgen of overmorgen aankomen.

De strook die wij mogen gebruiken is smal. Het is nauwelijks breed genoeg voor een onbepakte fiets. Helaas kunnen we niet gebruik maken van het pad waarover de

wandelaars gaan. Dat pad is nog smaller en gaat via Pradela door de heuvels.

In Ambasmestas beginnen we dan aan beklimming van de Piedrafita en kunnen we de rijksweg verlaten en via de oude weg, de 'Antigua NVI', verder. We laten het drukke verkeer achter ons en zijn meteen in een andere wereld. Het gaat fantastisch! In één keer rijden we langzaam naar boven. We genieten van de adembenemende uitzichten, het groen en de schitterende bloemen. Dit stuk van Spanje, de 'Montañas de León' is bij weinig mensen bekend en we vragen ons af waarom. Het is hier adembenemend mooi. De prachtige omgeving werkt ook op Els in. Voor het eerst lijkt het alsof ze de techniek van het klimmen onder de knie heeft. Voor het eerst zucht en puft ze niet. Voor het eerst lijkt ze met haar benen te klimmen in plaats van met haar bovenlijf.

Wanneer we na twee uur klimmen eindelijk in Piedrafieta do Cebreiro aankomen zijn we moe. Moe maar tevreden. We hebben het gehaald! We stappen op in de veronderstelling dat we ons meteen in de afdaling kunnen storten. Maar dat valt tegen. Wanneer we even buiten het dorpje de linkerbocht nemen blijkt dat er nog een hele beklimming voor ons ligt. Piedrafieta is de top niet, die ligt verderop. Die laatste kilometers zijn zwaar. Veel zwaarder dan het eerste gedeelte. Het is een lang boomloos stuk zonder bochten.

Bovenop, in Cebreiro, staat een jeugdherberg. Het is vakantie en feest. Ruim 150 jongeren zijn er aan het swingen op muziek... modern... trance, dance, house, beat... wat het ook is, de beats zijn snel en het volume hoog. Ik ervaar het met waarschijnlijk hetzelfde onbegrip als waarmee de ouders van onze generatie vroeger de Beatles moeten hebben aangehoord. Voor mij klinkt het allemaal het zelfde... melodieloos, hard en lelijk. Aan de andere kant van de jeugdherberg ligt een klooster. Er zijn een paar cafés. Het is nog vroeg en toch hangen er overall verveelde tieners rond. Vrijwel allemaal met een walkman op full power... blasting... Wat is dat toch, dat iedere jongere zich in gezelschap afsluit van elke vorm van communicatie met een 'personal music system'? Zoveel tijdgenoten, zoveel kansen. Veel van hen dragen een 'handy',

een mobiele telefoon. Communicatie is hét toverwoord van de jaren negentig... iedereen moet bereikbaar zijn. En toch wordt er niet met elkaar gepraat. Waar zijn ze gebleven... die beloftevolle jaren zeventig... "I blinked once and they were gone".

Nadat we een glas Coca-Cola gedronken hebben stappen we op en rijden we verder, een nogal stijl rotspaadje af in de richting van de weg.

Vrijwel meteen vallen we in een nieuwe verbijstering. Het uitzicht... schitterend! Net als een dag eerder bevinden we ons opnieuw boven het wolkendek. In de vallei beneden ons kijken we bovenop een dikke wollen deken. Het is onvergetelijk.

En het houdt niet op. Ook in de afdaling van de Piedrafita hebben we het geweldig naar ons zin. Niet alleen omdat we onze benen kunnen stilhouden, het zijn de uitzichten. Wát een schitterend gebied zijn de Montañas van León! Ongelofelijk!

Ook de tweede beklimming, die naar de Puerto El Poyo, is minstens zo adembenemend. Dit landschap ervaren we als een beloning.

"Dit is toch wel geweldig hè?"

"Ja, ongelofelijk."

"Dat we hier mogen fietsen..."

"Ja, en het verschil met een paar dagen geleden."

"Je bedoelt met al dat graan?"

"Ja, die uitgestrekte vlaktes, dat eindeloze niks..."

"Zoiets als dit heb ik toch nog nooit gezien..."

"Moet je die bloemen eens zien, al die kleuren."

De lange afdaling vanaf de Puerto el Poyo naar Samos is het hoogtepunt de dag. Mooier nog dan het zicht op de wolken vanaf de Cebreiro. Het is niet alleen de afdaling, onvergetelijk is ook het binnenrijden van het dorpje. De aanblik van het enorme klooster nagelt ons verbijsterd tegen het asfalt. En... opnieuw heeft het Michelinmannetje die onze kaart getekend heeft het niet nodig gevonden ons hiervoor te waarschuwen. Niet alleen staat het klooster niet aangegeven, een klein rood streepje onder de plaatsnaam is ook niet nodig. Alles is blijkbaar relatief. Hier, langs de camino liggen de kerkelijke en culturele schatten zo hoog opgestapeld

dat de kaarten waarschijnlijk onleesbaar zouden worden wanneer dat allemaal zou zijn aangekrast. Toch blijft het wonderlijk... dit klooster, een nationaal monument... het uitzicht op het dorp... onvergetelijk.

We laten het dorp achter ons en rijden verder naar Sarria. Volgens ons reisboek moet daar een prettige albergue zijn, met veertig bedden. Maar het is weekend en bovendien vakantie. De laatste paar dagen is het druk op de camino. Veel tieners en veel 'weekeindwandelaars', Spanjaarden die op zaterdag en zondag veertig of vijftig kilometer lopen. Op zaterdag zijn de refugio's en albergues veel voller dan door de week. Vooral in juli en september. In de 'Calle Mayor', de hoofdstraat van Sarria ligt dan ook een indrukwekkende rij rugzakken. Na telling blijkt dat er voor ons geen plaats meer is in deze herberg. Het zijn er ruim meer dan zestig.

We besluiten door te rijden naar Portomarin, vijftig kilometer verderop in de volgende vallei. In zo'n geval hoop je natuurlijk dat de top van de heuvelrug waar je overheen moet precies in het midden ligt. Dus dat we, in dit geval, twaalf of dertien kilometer moeten klimmen en evenzoveel dalen. Helaas is dat niet zo. Er lijkt geen einde aan te komen... achttien lange kilometers... klimmen, klimmen, klimmen. En het is warm. Het dalen is ook niet echt leuk. Het is steil en daardoor gevaarlijk en veel te snel voorbij. Liever nog zien we zoiets andersom... kort klimmen en héél lang dalen.

Ook in Portomarin is het weekeind. Het is hier nog veel drukker. De Albergue heeft 102 bedden en is helemaal vol. Op het terrein achter het gebouw zijn de eerste tentjes al opgezet. Er zijn zo ontzettend veel 'pelgrims' dat er een lichte paniek lijkt te ontstaan. In de lagere school aan de overzijde van de straat worden matrassen neergelegd en in de gemeentelijke sporthal kunnen ook mensen gaan slapen. Hier en daar raken mensen geïrriteerd. Ze menen 'recht' te hebben op een fatsoenlijke slaapplek en lijken daarbij volledig voorbij te gaan aan het feit dat ze zich door op deze manier te reizen hebben overgeleverd aan het lot en de liefdadigheid van anderen. De dorpelingen bekijken het spektakel met een zekere

meewarigheid. Ze lijken zich niet te kunnen voorstellen wat hier nu zo leuk aan is. Wat bezielt mensen om een hele dag in deze gruwelijke warmte te gaan wandelen, nog wel met zo'n grote rugzak, en om dan 's avonds op de vloer van een sporthal te gaan slapen? Wij maken ons geen zorgen. We hebben een tentje bij ons en kunnen straks doorfietsen naar even buiten de plaats. Daar prikken we dan ons tentje neer en slapen daar in alle rust, ver van dit pandemonium.

Terwijl we daar zo rondkijken ontdekken we dat er naast de keuken van een albuerge een ruimte is waarin zes bedden staan. Ze zijn nog vrij, nog door niemand ontdekt.

26-07-1998 onderweg naar Monte do Gozo 97 km 4410 km

Na een beroerde nacht staan we al vroeg naast ons bed. Onze kamergenoten bleken alle drie notoire snurkers, verwickeld in een wedstrijd... 'wie snurkt het hardst'. Bovendien leek één jongen niet helemaal honderd procent. Een soort Quasimodo. Onberekenbaar en agressief. Zijn vader, die hem regelmatig moet kalmeren, vertrouwde ik ook niet helemaal. Tot overmaat van ramp bleek geen van drieën bereid om hun schoenen aan de andere kant van de deur te zetten... sportschoenen. Eén van hen heeft ook een slecht sluitende kringpier. Al met al was het de afgelopen nacht dus niet echt leuk.

De mannen hebben nogal wat moeite met het gegeven dat wij zo vroeg opstaan. Ze klagen over 'molestia' en 'ruído'. En dan word ik boos.

"Rot op... De hele nacht liggen jullie hier als varkens te snurken en te ruften. Jullie zijn godverdomme nog te beroerd om die stinkschoenen buiten te zetten... vanwege de stank en de herrie doen wij geen oog dicht en nu moeten wij op onze kousenvoeten lopen omdat jullie uit willen slapen? Rot nou gauw op".

"¡Ruido!"

"Donder op met je 'ruído'. Dat had je vannacht moeten bedenken".

"¡RU-I-DO POR FAVOR!"

In mijn ontstane boosheid doe ik er nog een schepje bovenop. Het licht gaat aan en het gordijntje open. Kan ik tenminste de

fietstassen vinden. Quasimodo komt half uit zijn slaapzak overeind en rukt het gordijn weer dicht. Zijn ogen spuiten vuur. Ik leg m'n vinger op het puntje van z'n neus en kijk hem strak aan. Langzaam duw ik hem naar beneden, z'n slaapzak in. "Jij blijft daar rustig liggen tot wij weg zijn. Begrepen?"

Uit de slaapzak van zijn vader komt nu ook wat geluid.

"Si, si." Quasimodo bindt in en draait zich om.

Ik open opnieuw het gordijn en ga verder met inpakken. Dan komt Els de kamer in "Wat is hier aan de hand?"

"Helemaal niets... Ze hebben er moeite mee dat ze vandaag niet uit kunnen slapen..."

"Oh."

Het fietsen valt tegen. De camino gaat over landelijke paden door iets wat veel weg heeft van het Limburgs heuvelland. Grasland, grazende koeien. Volgens de kaart is alleen de eerste twaalf kilometer bergop zijn en daarna af tot Pallas de Rei. Na de moordende eerste veertien kilometer blijkt het laatste stuk van de 'witte weg' die we volgen, de vijftien kilometer naar Pallas de Rei, van slechte kwaliteit en 'op-en-af'. We passeren er een aantal gloednieuwe refugio's. In een ervan pauzeren we een poosje. De inrichting van het gebouw heeft wat weg van een jeugdherberg. Er is een keuken en een ruime zithoek. In de slaapzaal staan behalve stapelbedden ook afsluitbare kastjes waar de gasten spullen in kunnen opbergen. Ook hier is het de afgelopen nacht bijzonder druk geweest. De beheerster heeft het nog niet eerder meegemaakt dat er mensen op de grond moesten slapen. Er was tot gisteren altijd voldoende ruimte. Vannacht kwam ze vijftig bedden te kort en dan rekent ze niet degenen mee die verder zijn getrokken.

In Pallas de Rei hebben we er genoeg van om over kasseien te hobbelen. We kiezen ervoor om een beetje op te schieten. Dus laten we het landleven achter ons en volgen de N547. Het blijkt een prima idee. In Galicië heeft men op zondag blijkbaar een rijverbod voor vrachtwagens. Het is heerlijk rustig. Het 'op-en-af' wordt minder heftig. Over een rustig glooiende weg

rijden we via Arzua naar Santiago de Compostela.

Nadat we het vliegveld zijn gepasseerd kiezen we er opnieuw voor om de Camino te volgen. Na wat onzeker heen-en-terug vinden we de gele pijlen weer die ons naar 'Monte do Gozo' gidsen, de heuvel net buiten Santiago. Monte del Gozo, Monxoy, Montjoie: berg van vreugde. Vanaf deze berg zagen pelgrims uit Frankrijk voor het eerst Compostela. Bovenop staat een foielelijk monument dat geschonken blijkt door Paus Johannes Paulus II. Zelden hebben we zoiets protserig gezien. Groot, grof, verzonnen en volkomen misplaatst. Vanaf deze heuvel hebben we wel een schitterend uitzicht over de stad. In de verte zien we de kathedraal. Deze heuvel is vandaag ons eindpunt. Morgen gaan we verder.

Op de heuvel, die overigens volledig eigendom blijkt van de katholieke kerk, staat alles in het teken van de pelgrim. Er is een gigantische jeugdherberg met ruim achthonderd bedden. Er zijn twee campings en er is een internationaal centrum voor pelgrimage. De kille, sfeerloze massaliteit van de betonnen constructies brengt een enorme anticlimax teweeg. Een afknapper. We hadden hier een andere voorstelling van. Zoiets hebben we ons niet voor kunnen stellen. Het geheel staat volkomen haaks op alles wat we in de laatste veertien dagen hebben meegemaakt. Weg is de hartelijke warmte... weg is de goedertierenheid... landelijkheid, kerkkunst, cultuur... hier heerst de moloch, een efficiency van beton en staal!

Na het afstempelen besluiten we dan ook om niet in de albergue te gaan slapen maar onze tent op de camping aan de andere zijde van de heuvel op te zetten. Wat ons betreft zit onze camino er nu op. Morgen gaan we, onbepakte fietsen, naar de stad.

27-07-1998 onderweg naar Monte do Gozo 16 km 4426 km

We staan vroeg op om naar de stad te gaan met een rugzak vol met werkjes: We willen onze compostelaten ophalen, naar het postkantoor voor de 'poste restante',

bubbeltjesenveloppen kopen en nog wat van die dingen.

In een gebouw in een zijstraat rechts achter de kathedraal sluiten we ons aan in een lange rij. Het is er drukker dan normaal. Omdat het kantoortje op de tweede verdieping op zondag gesloten is, zijn er op de maandagochtend veel meer pelgrims. Vandaag is die toeloop nóg groter. Zaterdag is het kantoor namelijk óók gesloten geweest... vanwege de naamdag van de apostel.

Met een paar fietsers die we onderweg ontmoet hebben bezoeken we de pelgrimsmis in de kathedraal. Een belevenis! Jammer genoeg wordt er niet met de Botafumeiro door het gebouw geslingerd. Dat schijnt alleen op de zondag plaats te vinden. Wel is het curieus dat het koor een nummer van Bob Dylan zingt... 'Blowin' in the Wind'. Waarschijnlijk heeft de meester het met de paus op een akkoordje gegooid... 'Ik zal een keertje voor je optreden wanneer jij ervoor zorgt dat mijn liedjes in de kerk gezongen worden'.

Op het postkantoor blijkt een flinke stapel post voor ons te liggen. In een cafeetje in de oude stad zitten we even later te genieten. Zo veel kaarten, zoveel leuke brieven... heerlijk. Koffie, taartjes en post! Het grondzeil waar we Birdland om gefaxt hebben zit er helaas niet bij. Daar zullen we later deze week nog voor terug moeten keren.

In de stad ontmoeten we in de loop van de ochtend nog meer 'bekenden van onderweg' en dat is heel erg leuk. We worden herkend en we herkennen anderen.

In een café beantwoorden we de brieven en maken we pakjes klaar die we terug naar Nederland willen sturen. We komen de camping niet af. Het weer lijkt prima maar baart ons toch wat zorgen. We zitten hier merkbaar dicht bij zee, bij de oceaan. Een zeeklimaat. 's Morgens is het erg fris, bijna koud. 's Middags steekt er een harde noordenwind op. Die wind snijdt scherp over de dorre heuvels. Wij moeten over een paar dagen tégen die wind in, naar het noorden. Een rondje Galicië.

Toerritten 2007 WvH

In principe vertrekt er elke zondagmorgen een groep om 9.00 uur vanaf de Sporthal wanneer er een tocht buiten Holten is

Datum	dag	Plaats	Naam tocht	Afstanden	Start	vertrek auto	vertrek fiets	Opmerking
4-3	zo	Holten	Omloop van Holten	50	10:00	n.v.t.	10:30	start vanaf Sporthal!
11-3	zo	Lochem	Paaschbergtour	75	9:00	8:30	8:15	
18-3	zo	Holten	clubrit (ri. Dalfsen?)	ca. 70	9:00	n.v.t.	9:00	start vanaf Sporthal!
26-3	zo	Holten	voorrijden Holterbergtour		9:00	n.v.t.	9:00	start vanaf Sporthal!
1-4	zo	Losser	Groene Grens tocht	85	9:00	08:15	n.v.t.	
8-4	zo	Holten	Hanzetocht (Zutphen)	ca. 80	9:00	n.v.t.	9:00	tocht oppikken in Dijkerhoek
9-4	ma	Driebergen	Bultentocht	100, 135, 160, 180	9:00, 9:00, 8:00, 8:00	onderling overleg	n.v.t.	2e Paasdag
14-4	za	Rijssen	Omloop van Rijssen	75, 100, 125	9:00, 8:30, 8:30	8:30, 8:00, 8:00	8:15, 7:45, 7:45	
15-4	zo	Holten	clubrit (ri. Neede)	ca. 70	9:00	n.v.t.		
21-4	za	Holten	Holterbergtour	35-70-100-150	organisatie	n.v.t.	n.v.t.	helpers gevraagd!
22-4	zo	Ibbenbüren	Teutoburgerwaldtocht	85, 115	9:00, 8:30	7:45, 7:15	n.v.t.	
29-4	zo	Holten	clubrit (ri. Ootmarsum)	ca. 80	9:00	n.v.t.	n.v.t.	
6-5	zo	Geleen	Grensland klassieker	75, 135, 200	onderling overleg	onderling overleg	n.v.t.	helpers gevraagd!
6-5	zo	Holten	clubrit (ri. Ommen?)	ca. 60	9:00	n.v.t.	n.v.t.	
9-5	wo	Almelo	Hel van Twente	100, 160	onderling overleg	onderling overleg	n.v.t.	
12-5	za	Nijverdal	Essentocht	110, 165	9:00	8:30	8:15	
13-5	zo	Holten	clubrit (ri. Bronkhorst?)	ca. 60	9:00	n.v.t.	9:00	start vanaf Sporthal!
17-5	do	Winterswijk	Wentersronde	45, 85, 110	onderling overleg	onderling overleg	n.v.t.	Hemelvaartsdag
20-5	zo	Bevergern	Teutoburgerwaldtocht	100, 137		8:00	n.v.t.	tijdig aanmelden bij G. Eftink
27-5	zo	Holten	Rabo toertocht	100	9:00	n.v.t.	n.v.t.	Pinksteren
27-5	zo	Tilff	Tilf-Bastogne-Tilff	80-150-220	onderling overleg	onderling overleg		
2-6	za	Rijssen	Ronde van Overijssel	125, 180	8:00, 7:30	7:30, 7:00	7:15, 6:45	
2-6	za	Landgraaf	Limburgs Mooiste	105, 100, 150, 200, 250	onderling overleg	onderling overleg		
3-6	zo	Holten	clubrit (ri. Groenlo?)	ca. 80	9:00	n.v.t.	n.v.t.	
5-6	di	Holten	Tijdrit (gewoon)	6,5	Helhuizen	19:00	vanaf 19:00	kom op tijd ivm. Indeling
10-6	zo	Holten	clubrit (ri. Dalfsen?)	ca. 60	9:00	n.v.t.	9:00	start vanaf Sporthal!
17-6	zo	Holten	clubrit (ri. Denekamp?)	ca. 60	9:00	n.v.t.	9:00	start vanaf Sporthal!
24-6	zo	Holten	clubrit (ri. Vorden?)	ca. 60	9:00	n.v.t.	9:00	start vanaf Sporthal!
1-7	zo	Holten	clubrit, vakantie periode	ca. 60	9:00	n.v.t.	9:00	start vanaf Sporthal
7-7	za	Holten	organisatie triathlon	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	n.v.t.	helpers gevraagd!
8-7	zo	Holten	clubrit, vakantie periode	ca. 60	9:00	n.v.t.	9:00	start vanaf Sporthal
15-7	zo	Holten	clubrit, vakantie periode	ca. 60	9:00	n.v.t.	9:00	start vanaf Sporthal
22-7	zo	Holten	clubrit, vakantie periode	ca. 60	9:00	n.v.t.	9:00	start vanaf Sporthal
29-7	zo	Holten	clubrit, vakantie periode	ca. 60	9:00	n.v.t.	9:00	start vanaf Sporthal
4-8	za	Heerde	Veluwetoertocht	75, 100, 150	9:15, 9:15, 8:30	8:00, 8:00, 7:15	n.v.t.	
5-8	zo	Holten	clubrit (ri. Dalfsen?)	ca. 60	9:00	n.v.t.	9:00	start vanaf Sporthal
12-8	zo	Holten	clubrit (ri. Haaksbergen?)	ca. 60	9:00	n.v.t.	9:00	start vanaf Sporthal
19-8	zo	Gorssel	Omloop van Gorssel	100	9:00	n.v.t.	9:00	tocht oppikken nabij Holten
21-8	di	Holten	Tijdrit (gewoon)	6,5	Helhuizen	n.v.t.	vanaf 19:00	kom op tijd ivm. Indeling
25-8	za	Twello	NK Toerfietsen	80 tot 110	vooraanmelding per team	onderling overleg	n.v.t.	
26-8	zo	Holten	Roel Groenewold rit	ca. 60	9:00	n.v.t.	9:00	start vanaf Sporthal
28-8	di	Holten	Tijdrit (blind)	6,5	Helhuizen	n.v.t.	vanaf 19:00	kom op tijd ivm. Indeling
1-9	za	Holten	voorrijden Herfstrijt (weg)	divers	9:00	n.v.t.	9:00	start vanaf Sporthal
2-9	zo	Holten	voorrijden Herfstrijt (ATB)	divers	9:00	n.v.t.	9:00	start vanaf Sporthal
7-9	vr	Niedersfeld	Meerdaagse ATB+weg	40, 110	9:00	onderling overleg		aanmelden voor 1 augustus!
8-9	za	Niedersfeld	Meerdaagse ATB+weg	40, 130	9:00			bij J. Ottens
9-9	zo	Niedersfeld	Meerdaagse ATB+weg	40, 65	9:00			
9-9	zo	Holten	clubrit (ri. Borculo?)	ca. 60	9:00	n.v.t.	9:00	start vanaf Sporthal
16-9	zo	Holten	clubrit (ri. Delden?)	ca. 60	9:00	n.v.t.	9:00	start vanaf Sporthal
23-9	zo	Holten	Herfsttour & Veldrit	n.v.t.	organisatie			helpers gevraagd!
29-9	za		Snertrit	ca. 75		wordt nog bekend gemaakt		

Organisatiestructuur Wielervereniging Holten

per 13-02-2007

Voorzitter Reind brouwer	Secretaris Erwin de Valk	Penningmeester Gerhard Vincent	Bestuurslid Jan Ottens	Bestuurslid Hans van Oijen	Bestuurslid Henk Beijers
Afsluitingsritten weg & ATB vrijwilligers	KNWU ATB Jeugd Henk Vasters Wim Reins Bianca Hebels	Promotieteam Christel Buijvoets Annemarieke Visser	Fietsprogramma Jan Ottens	Toertochtencommissie Allard Markvoort Carin Breteler Jan Scheperman Jan Koeleman Wilfried Essink Hans van Oijen Rolph Markvoort	Internet Henk Beijers Henk Luggenhorst
Interne communicatie	Clubkleding Gerard Effink	Sponsoring Gerhard Vincent	Trainings & Toerleiders Jan Ottens		Clubblad Henk Beijers Henk Luggenhorst Gerhard Vincent
Informatievoorziening		Materiaalbeheer Allard Markvoort Henk Markvoort	Meerdaagse Did Jan Ottens		
P.R. Jan Scheperman		Materiaalcommissie Gerrit Nijland Jan Udink Gerrit Reef Rolph Markvoort	Beemd & Bergtoer Bert Visser Jan Scheperman René Rougoor Jan Ottens	Clubrit Bevergern Gerard Effink	Tijdritten Christel Buijvoets Annemarieke Visser Dinant van Beek Johan Nijmeijer

Ten Tusscher

alles voor fietsen,
schaatsen en skeeleren

Dealer van

American Eagle
Basso
Batavus
Brompton
Cannondale
Colnago
Concorde
Gazelle
Multicycle
Idworx
Principia
Ridley
Stevens
Trek
Willier

Viking
Raps
Finn
Bont
Zandstra

Campagnolo
Shimano
Sram

Oldenzaalsestraat 340
7523 AJ Enschede
tel 053 - 4358219
fax 053 - 4340001
www.tentusscher.nl

Fietsenwinkel Ten Tusscher

Het is tijd voor wind in de rug.

Nederland is een fietsland bij uitstek. Daarom is de Rabobank in 1995 het Wielplan gestart. Daarmee ondersteunen we de Nederlandse wielersport. Het Rabo Wielplan is er voor zowel jong talent als voor professionals. En stimuleert bovendien de prestatiegerichte sporters maar ook de recreatieve fietsers.

Het is tijd voor de Rabobank.

Rabobank